

n° 10 - octombrie 2011

Cenacole de rugăciune
pentru a invoca
reconcilierea

Surorile lui Isus Răscumpărătorul,
Onești - Slănic Moldova

Pe urmele Victorinei

ADORATIA

este secretul vieții sale este acela al apostolilor autentici din toate timpurile. Într-o societate unde Dumnezeu este disprețuit, uitat, ofensat, huiduit și în care mulți frați mor de foame, suferă abandonul, violența, mizeria, Victorine, simte că este datoria ei a-și dărui viața pentru a colabora la planul de Răscumpărare:

„Prima datorie a Congregației este adorația ispășitoare.... Ea este sursa din care izvorăsc în mod necesar toate darurile pentru celelalte activități... Doar când vom avea inima puternic ancorată în Dumnezeu vom putea să ne aplecăm spre abisul răului pentru a-i ajuta pe alții să iasă...”

EU SUNT ÎNVIEREA ȘI VIAȚA

EXPUNEREA SFÂNTULUI SACRAMENT

◆ Cântec

A adora înseamnă a ne întâlni cu Tine, Doamne Isuse, să primim ceea ce Tu, aici și acum, vrei să ne dăruiești:

Prezența Ta, Cuvântul Tău, Privirea Ta, Ființa Ta și însăși Viața Ta. Doamne, Tu ești Învierea și Viața. Doar uniți cu Tine vom putea și noi să trăim, așa cum ne învață Victorine Le Dieu:

«Toate bunurile ne vor veni de la Isus prezent pentru noi zi și noapte...»

Găsindu-ne cu inima profund ancorată în Dumnezeu, vom putea și noi să ne plecăm către abisul răului pentru a-i ajuta pe alții să iasă; Totodată este necesar ca fiecare să fie vigilent și prudent pentru a nu cădea în el.»

❖ SĂ-L INVOCĂM PE DUHUL SFÂNT

Să repetăm împreună: **Vino, Duhule Sfânt!**

Îndepărtează vălul dinaintea ochilor noștri așa încât să recunoaștem că Isus este Domnul: Dumnezeu care s-a om, pelegin pe străzile noastre, răstignit și înviat pentru iubirea noastră!

Toți: Vino, Duhule Sfânt!

Dăruiește-ne să avem sete după Cuvântul lui Dumnezeu, așa încât inima noastră să fie deschisă către Lumină, umilă și pregătită să asculte, perseverentă în căutarea Adevărului care este tănuit în fiecare pagină a Sfintei Scripturi.

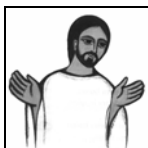
Toți: Vino, Duhule Sfânt!

Ajută-ne să stăm în fața Sfintei Euharistii, pentru a adora și a dori Pâinea devenită Iubire Trăită așa încât să devenim și noi Pâine vie.

Toți: Vino, Duhule Sfânt!

Fă-ne capabili de a ne recunoaște păcatele, de a accepta cu bucurie iertarea, de a alerga în brațele Mariei pentru a învăța Da-ul și Magnificat-ul ei.

Toți: Vino, Duhule Sfânt!

❖ **CUVÂNTUL DOMNULUI** Ioan (11,3-17-27.33b-45)

Așadar, surorile au trimis să i se spună: „Doamne, iată, cel pe care-l iubești este bolnav!” Când a auzit Isus, a zis: „Această boală nu este spre moarte, ci spre gloria lui Dumnezeu pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie glorificat prin ea”. Deși Isus îi îndrăgea pe Marta, pe sora ei și pe Lazăr, când a auzit că este bolnav, a mai rămas două zile în locul în care se afla. Abia după aceea, le-a spus discipolilor: „Să mergem din nou în Iudeea!” Discipolii i-au spus: „Rabbi, acum căutau

iudeii să teucidă cu pietre și tu mergi iarăși acolo?” Isus a răspuns: „Oare nu sunt douăsprezece ore într-o zi? Dacă cineva umblă în timpul zilei, nu se împiedică pentru că vede lumina acestei lumi. Însă, dacă cineva umblă în timpul nopții, se împiedică pentru că lumina nu este în el”. După ce a spus acestea, a adăugat: „Lazăr, prietenul nostru a adormit, dar mă duc să-l trezesc”. Atunci discipolii i-au zis: „Doamne, dacă doarme, va fi salvat!” De fapt, Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre somnul obișnuit. Așadar, Isus le-a spus deschis: „Lazăr a murit și mă bucur pentru voi că nu eram acolo, pentru ca voi să credeți. Dar să mergem la el!” Atunci Toma, cel numit Geamănul, a spus celorlalți discipoli: „Să mergem și noi ca să murim cu el!” Când a ajuns Isus, a aflat că era deja de patru zile în mormânt. Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii. Și mulți iudei veniseră la Marta și Maria să le consoleze pentru fratele lor. Când a auzit că a venit Isus, Marta, i-a ieșit în întâmpinare. Maria însă stătea în casă. Așadar, Marta i-a spus lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit! Însă și acum știu că tot ce vei cere de la Dumnezeu, Dumnezeu îți va da”. Iar Isus, când a văzut-o că plânge și că plâng și iudeii care au venit cu ea, s-a înfiorat în spirit și s-a tulburat. Și a zis: „Unde l-ați pus?” I-au răspuns: „Doamne, vino și vezi!” Isus i-a spus: „Fratele tău va învia”. Marta i-a zis: „Știu că va învia, la înviere, în ziua de pe urmă”. Isus i-a spus: „Eu sunt învierea și viața. Cel care crede în mine, chiar dacă moare, va trăi; și oricine trăiește și crede în mine nu va muri în veci. Crezi tu aceasta?” Ea a răspuns: „Da, Doamne; eu am crezut că tu ești Cristos, Fiul lui Dumnezeu, cel care vine în lume”. Iar Isus, când a văzut-o că plânge și că plâng și iudeii care au venit cu ea, s-a înfiorat în spirit și s-a tulburat. Și a zis: „Unde l-ați pus?” I-au răspuns: „Doamne, vino și vezi!” Isus a lăcrimat. Atunci iudeii au început să spună: „Iată cât de mult îl iubea!” Dar unii dintre ei au zis: „Nu a putut el, care a deschis ochii orbului, să facă în așa fel ca acesta să nu moară?” Isus s-a înfiorat din nou și a mers la mormânt. Era o grotă, iar la intrare era pusă o piatră. Isus a zis: „Ridicați piatra!” Marta, sora celui mort, i-a zis: „Doamne, miroase de acum, căci e de patru zile”. Isus i-a spus: „Nu ți-am zis că, dacă vei crede, vei vedea gloria lui Dumnezeu?” Au ridicat, deci, piatra. Atunci și-a ridicat ochii și a

în istoria fiecărui om, în istoria întregii omeniri, înseamnă totală dăruire a lui Dumnezeu în intimitatea aventurii umane, sfârșită din cauza păcatului creaturii sale.

2 – În fața acestei atitudini a lui Isus putem înțelege semnificația durerii umane, a lacrimilor pe care oamenii le varsă peste vitregiile vieții. Lacrimile nu reprezintă doar o descărcare disperată, și nici un semn de slăbiciune, dar înseamnă un mod de a reacționa în fața unui eveniment care rănește în mod profund demnitatea ființei umane, care are nevoie de răscumpărare.

1 – Putem vedea, de asemenea, în această reacție a lui Isus și un mod de a învăța să fim alături de cel care suferă, de a ști cum să împărtășim durerea celui alt. În fața durerii nu se cer multe explicații, multe cuvinte sau afirmații teologice, dar mai ales e nevoie de o tăcută prezență de participare și împărtășire a evenimentului dureros.

2 – Isus mai întâi, se tulbură în suflet iar apoi izbucnește în lacrimi. Acest plâns dureros destramă prejudecățile oamenilor prezenți, ne revelează chipul adevăratului Dumnezeu.

1 – Dumnezeu plânge pentru că ne iubește. Mai mult, pentru că mă iubește pe mine, aici de față, care sunt prietenul său. Este chipul unui Dumnezeu, care este atât de diferit de slaba și superficiala noastră credință.

2 – În Euharistia pe care o adorăm Isus este prezent și proclamă: «Eu sunt învierea și viața». El ne invită să privim la El care este viața. Fiecare om care a întâlnit Viața, adică pe Isus Cristos, devine mărturisitor al acestei întâlniri pentru ceilalți, devine un „mijlocitor” pentru ca și ceilalți să-l poată întâlni pe Isus, să-și verifice credința și să se hrănească cu El, viața adevărată.

1 – Astăzi, mulți vorbesc despre moarte. Dar Cristos, vorbește despre viață, despre înviere. Cu cât moartea vrea să se răspândească mai mult cu atât mai mult creștinul trebuie să anunțe, să mărturisească despre viață care este Cristos.

2 – Învierea lui Lazăr, învierea lui Cristos, învierea creștinului: toți suntem chemați, toți invitați să credem. «Mulți dintre iudei au crezut atunci în El...» văd semne și se naște credința. În timp ce noi așteptăm semne pentru a crede, Dumnezeu așteaptă credința noastră pentru a face minuni. Trebuie deci să credem!

- **Cântec**

RUGĂCIUNE CORALĂ DE INVOCARE:

Să repetăm împreună:

« Doamne Isuse, Tu ești pâinea vie coborâtă din cer! ».

Doamne Isuse Cristoase, pentru mine a crede
înseamnă a te primi în viața mea
a mă încrede în tine cu toată ființa mea,
a-ți oferi loc în interiorul meu, fără rezerve.

*A crede înseamnă a ne renaște, ca ființe noi, în fiecare dimineață,
a ne lăsa impulsionați de Cuvântul tău
care să sape și să ne ajute să ne dezbrăcăm de noi înșine fără teamă.
A crede înseamnă a trăi în Tine și împreună cu Tine,
dezrădăcinați din lumea aceasta care trece,
și totuși atenți față de persoane, evenimente, lucruri.*

*A crede este siguranța că la tine nimic nu este cu neputință
și că ai venit să mă eliberezi pe mine prizonierul,
să măntuiești ceea ce în mine era pierdut.
A crede înseamnă a ne adânci în încrederea
Că Tu, Doamne, ești Dumnezeu cu adevărat prezent
Și nu “motorul-imobil” rece și distant.*

*A crede înseamnă a avea privire și chip luminos
intrând în fiecare zi să ne odihnim în tine
pentru a ne alimenta dinamismul propriei vieți.
A crede înseamnă a lăsa ca întunericul nostru
să fie absorbit în lumina ta care ne însoțește pe cale
pășind cu umilință în ea.*

A crede este o aventură care ne cere un preț

*dăruind iubire fără a pretinde iubire,
proclamând dreptatea prin viața noastră fără prea multă vorbărie.*

A crede înseamnă a deveni o propunere “alternativă de viață” revărsând pace, răbdare și curaj, ajutându-i pe ceilalți să se cufunde în bucuria celor mântuiți.

(M. Pia Giudici)

❖ **SĂ ACLAMĂM**

1 – Domnul, prieten bun, ne dăruiește iertarea de păcate, ne învâluie cu milostivirea sa, vindecă cu iubirea sa orice om bolnav. Luându-i cu sine pe apostoli, s-a apropiat de mormântul lui Lazăr și l-a chemat pe nume aducându-l la viață.

2 - Când viața ne propune eforturi negândite și moartea pare a fi ultimul cuvânt, atunci rămâne o unică chemare nestăpânită: Vino afară!. Da, chiar și nouă asemenea prietenului său, Isus strigă: „Lazăre, vino afară!”. Ieși afară din mormânt, din întunericul tău, dintre micile tale certitudini, ieși din prejudecățile tale, din egoismele tale.

1 – Îndepărtează-te de obscuritățile tale. Îndepărtează-te de tot ceea ce este rece și întunecos din lăuntru tău. Cuvântul lui Isus încă odată răsună, ajunge la mormintele noastre și le deschide. Nimic nu poate opri eficacitatea Cuvântului său. Chiar nimic.

2 – Să luăm din nou în mâini Evanghelia, să ne lăsăm cuprinși de gingășia lui Cristos care ne iubește și, să avem și noi curajul, ca și Maria, de a crede că El este Învierea, este viața noastră. Da, Doamne Isuse, vreau să trăiesc mereu în Tine, vreau să stau cu Tine. Fii Tu mereu Viața vieții mele. Amin

➤ SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Să încredințăm Domnului, viața și rugăciunile noastre care se nasc în inima fiecărui om aflat în dificultate, chiar și pe cel neexprimate. Să ne rugăm împreună și să spunem:

Dă-ne, Doamne, viața ta!

- Biserica să însoțească existența fiecărui om. Să știe să ofere lumii întregi mărturia credibilă a credinței sale în Învierea lui Cristos, izvor al adevăratei speranțe. Să ne rugăm
- Pentru Papa, episcopi și pentru toți păstorii, aflați în slujirea poporului lui Dumnezeu, să fie neobosiți mărturisitori ai adevărului, ai păcii și transmițători ai vieții. Să ne rugăm
- Doamne, ți-i încredințăm pe aceia care au în mâinile lor viitorul economic al popoarelor. Ajută-i să-i prețuiască pe oameni în demnitatea lor de creaturi destinate la înviere. Să ne rugăm
- Susține-i pe aceia care trăiesc în neliniște și suferință. Consolează-i pe cei care șovăie în credință din cauza pierderii unei persoane dragi și fă să înflorească în inima lor speranța. Să ne rugăm
- Voința de a face pace să învăluie inima lumii. Popoarele, națiunile în război, familiile separate să regăsească drumul reconcilierii, al iubirii, al unității. Să ne rugăm
- Pentru aceia care au inima și viața pătrunse de singurătate: să te poată întâlni pe Tine, izvor de Viață care nu moare și să primească de la Cuvântul Tău mântuirea. Să ne rugăm
- Pentru tineri, ca să întâlnească mărturisitori autentici care să-i însoțească în a-și dăruia viața pentru Cristos Domnul. Să ne rugăm
- Pentru cei care au primit chemarea ta: prin puterea Duhului Sfânt, să fie capabili de a merge în urma Ta, fără a se uita înapoi, liberi de toate, pentru a-i putea iubi pe toți. Să ne rugăm
- Pentru cei mai săraci și uitați de toți: să întâlnească persoane generoase care să-i ajute în necesitățile lor și să-i însoțească pe acest drum greu. Să ne

rugăm

- Pentru victimele violenței, pentru cei persecutați, cei marginalizați, oprimați, pentru ca să fie respectate drepturile lor și să fie recunoască demnitatea lor. Să ne rugăm
- Doamne, fă ca cei răposați ai noștri să se poată bucura de contemplarea chipului Tău, în împărăția veșnică. Să ne rugăm

❖ **Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..**

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită,
Te ador, Te iubesc și Te rog,
dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită,
dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață
pentru a colabora cu Cristos,
„Unicul Răscumpărător” la opera mântuirii
și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care ți-l cer din toată inima.
**„fă ca fiecare om și toate popoarele să se deschidă la dialog și
la reconciliere și în lumea întreagă să domnească pacea”.**
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt
viețuiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Tu, Doamne, Isuse, te-ai făcut prietenul nostru, Tu care citești în inimile noastre, mărește în noi dorința de viață și credința în înviere. Tu care viețuiești și domnești împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, în toți vecii vecilor. Amin.

- ◆ **Cântec pentru repunerea Sf. Sacrament.**
- ◆ **Cântec sau rugăciune la Sf. Fecioară Maria**

**"CRED CĂ EUHARISTIA
ESTE OPERA DE IUBIRE
CEA MAI NECESARĂ ÎN LUME"**

(VICTORINE LE DIEU)

Poate să pară anacronistic să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea are mai multă nevoie omul, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Biserica nu renunță să vorbească despre Isus Cristos singurul Răscumpărător care a asigurat prezența Sa în toate zilele, până la sfârșitul timpurilor. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorine Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care doreau și vor și astăzi, să trăiască spiritualitatea de ispășire și reconciliere.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

- Astăzi într-o lume în care se evidențiază violență, egoism, marginalizare, violarea drepturilor omului, dezorganizare pe toate fronturile, ateism, secte..., este din ce în ce mai urgent să invocăm ispășire, reconciliere, pace, iubire!...

- Victorine Le Dieu, Fondatoarea Surorilor lui Isus Răscumpărătorul, a fost un mare apostol care a trăit aceasta carismă: mare dar pentru Biserică și pentru timpurile noastre.

- În urmarea spiritualității pe care ne-a transmis-o și în comuniune cu cei care o împărtășesc, ne reunim în fiecare lună (pe 22 sau 26) în „Cenacole de rugăciune”, pentru a invoca de la Dumnezeu reconcilierea și pacea.